

а) після голосівок перейшло в „у“ (пишемо „в“), а) після голосівок

н. пр.:

(вона) *каза-ла*, (вони) *каза-ли*, але (він) *каза-в*
 „ *пи-ла*, „ *пи-ли*, „ „ *пи-в*
 „ *ї-ла*, „ *ї-ли*, „ „ *ї-в*
 „ *коло-ла*, „ *коло-ли*, „ „ *коло-в*
 „ *кину-ла*, „ *кину-ли*, „ „ *кину-в...*

б) після шелестівок: п, б, с, з, р, к, г, х — відпало, б) після шелестівок

н. пр.:

(вона) *осліп-ла*, але — (він) *осліп*
 „ *скуб-ла*, „ „ *скуб*
 „ *тряс-ла*, „ „ *тряс*
 „ *ліз-ла*, „ „ *ліз*
 „ *умер-ла*, „ „ *умер*
 „ *товк-ла*, „ „ *товк*
 „ *застряг-ла*, „ „ *застряг*
 „ *оглух-ла*, „ „ *оглух...*

Деколи випадає „л“ і після „д“ (§ 271, 2):

(вона) *зблід-ла*, але — (він) *зблід*
 „ *обрид-ла*, „ „ *обрид...*

в) Але ж загалом як перед „л“ повинно стояти т, д, то т і д випадають перед „л“, і тоді „л“ із попередньою голосівкою творить двозвук (переходить ув „у“) н. пр.:

(вона й він) *клад-е* — (вона) *кла-ла*, але — (він) *кла-в*
 „ „ *плет-е* — „ *пле-ла*, „ „ *плі-в...*

Заввага. В імеників „л“ на кінці слова (у визвуку) в літературній мові всюди зберегло ся, отже:

орел, котел, стіл, віл і т. д.¹⁾

г) У визвуку складів кожне ол із наступною шелестівкою в українській мові теж перейшло в оў (пишемо ов) отже: + шелестівка

вовк (пор. московськ.: волкъ)
повний („ „ полный)
човна („ „ челна)
натовп („ „ толпа) і т. д.

1) У покуцьких говірках (на Буковині) і тут „л“ перейшло в „у“. Там кажуть:

стів (стіл), *орев* (навіть відміняють: орева), *котеє* (таксамо: котева), пор. у Федьковича:

От вигреби поволеньки *понтів* (=попіл) з печі. (Ангель-хранитель).

UNIVERSITY OF ALBERTA LIBRARY